

Devletin memuru millete eğitim hizmeti verirse...

2006-04-04 16:04:26

Kamu kuruluşlarında görev yapan kişilere Türkçe'de Devlet Memuru diyoruz. Aynı sözcüğün İngilizce'deki karşılığı ise Civil Servant yani halkın hizmetkârı. Bu iki ifade arasındaki fark iki dilin kaynaklandığı kültürlerin konuya bakışlarını çok iyi özetliyor. Devletin milletin hizmetinde olduğu toplumlarda, memur da kendisini milletin hizmetinde görüyor, ona karşı sorumlu hissediyor, ona hesap veriyor.

Bu yüzden ona 'Halkın Hizmetkârı' deniyor. Milletin devletin hizmetinde olduğu toplumlarda ise memur kendisini, millete değil, devletine hizmet etmekle yükümlü görüyor ve sadece ona karşı sorumluluk duyuyor, ona hesap veriyor. Bu yüzden ona 'Devlet Memuru' deniyor.

Geçtiğimiz haftasonu Açıköğretim Fakültesi (AÖF) sınavları yapıldı. AÖF bir devlet üniversitesi olan Anadolu Üniversitesine bağlı uzaktan öğretim yoluyla öğrenci yetiştiren bir kurum. Bazılarının hiç haberi olmayabilir ama AÖF'ün yaklaşık 850 bin öğrencisi var. Bu sayı tüm devlet üniversitelerindeki örgün öğretim öğrencilerinin sayısına eşit. Aileler de hesaba katılırsa belki de 1,5 milyondan fazla kişiyi ilgilendiriyor bu sınavlar. Bugün Türkiye'deki illerin önemli bir kısmının nüfusunun bu sayının altında olduğu düşünülürse AÖF'ün devletin verdiği eğitim hizmetleri içindeki önemi daha iyi anlaşılabilir.

Peki, 850 bin kişinin girdiği bu sınavların sorularının hiçbir zaman kamuoyuna açıklanmadığını biliyor musunuz? AÖF öğrencileri için kurslar düzenleyen bazı dershaneler bu soruları gayri resmi yollardan alıp çoğaltıyorlar. O soruları alıp inceleyenler sorular içinde yanlış sorular olduğunu göreceklerdir. Düşünsenize 850 bin kişinin kaderini yanlış sorularla test ediyorsunuz ve kimseye de hesap vermiyorsunuz. Ne güzel bir şey değil mi? -Sınırsız sorumsuz eğitim- Çünkü AÖF kendisini öğrencilerine karşı değil sadece devlete karşı sorumlu hissediyor. Devletin kendisine verdiği diploma üretme görevini başarıyla yerine getiriyor, öğrenci mağdur olmuş ne gam? Devlete bir şey olmasın.

Benzer şeyler AÖF kitapları için de geçerli. Kitaplar bir çok yanlışla dolu ve özensiz. Cemal Yıldırım isimli bir iktisatçı 2002 yılında AÖF'de okutulan Türkiye Ekonomisi ve Dünya Ekonomisi kitaplarını eleştiren bir makale yazmış (makale <http://www.e-konomistdergi.com/makale.asp?id=41> adresinde bulunabilir.). Sadece bu yazı bile AÖF'nin öğrencilerine ne kadar baştan savma yaklaştığının bir gösteresi. Aşağıda Yıldırım'ın yazısından birkaç alıntı yaptım. Alıntılardan ilk üçü AÖF'ün Türkiye Ekonomisi diğer üçü Dünya Ekonomisi kitabından. Merak edenler makalede daha fazlasını bulabilirler

– s. 15 de beşer yıllık aralıklarla nüfus artışlarını değerlendirirken. 1950-1955 döneminde nüfus artış hızının % 2.78 olduğu belirtilmekte ve bu dönemin 'Türkiye'deki en hızlı nüfus artışının görüldüğü devir' olduğu eklenmektedir. Halbuki hemen iki satır altta 1955-1960 döneminde nüfus artış hızının % 2.85 olduğu yazmaktadır

– s.22'de 1960-1965 döneminde 7000 kadar Malakan ve Kazak'ın BDT ve Amerika'ya göç ettiği yazılmış. BDT ile kastettiği ne belli değil. Eğer Bağımsız Devletler Topluluğu ise o zaman böyle bir oluşum yoktu ki.

– s. 23 Aynen alıntı 'İşte hızlı nüfus artışının gelişmiş ülkelerde olduğu gibi düşük tutulması

yolunda alınacak önlemlerle, bunlar arasında en başta nüfus planlaması, aile planlaması (optimal aile modeli 2 veya 3 çocuk) ve doğum kontrolü gelir, nüfus artış oranının düşürülmesi; ülkemizde önce bireyler sonra aileler ve nihayet Türkiye Ekonomisi üzerinde aşağıdaki olumlu gelişmeleri en azından hızlandıracaktır:’ (Bu ne demek?)

– s.6 ‘Dünya ekonomisinin gelişiminde en büyük rolleri oynayan XIX yüzyılda ortaya çıkan uygun ortamın nedenlerinin başında dünya ekonomisinin gelişen seyrinde olumsuz etkisi pek görülmemiş, sınırlı kalması gelmiştir’ (Bu ne demek?)

– s.30 ‘100 En Büyük Çok -Uluslu-Şirket toplamının 1/3’ü oranda üretim yapmakta, yanısıra tüm istihdamın % 16’sını sağlamaktadır.’ (Bu ne demek allahaşkına?)

– s. 30 ‘Genellenirse dünyanın 10 büyük çok uluslu şirketi sıralamasında endeksin ilk 10 şirket almaktadır’ (Buyur? Bana mı dedin?)

Görüldüğü gibi kitaplarda en ufak bir özen yok. Hatalar ve çelişkilerle dolu.Çünkü hizmeti verenler, kitabı biran önce yazıp devletten telif ücretini almaya bakıyor. Devlet, sadece kitabı içeriğinde kendisini rahatsız edecek bir şey var mı diye kontrol ediyor. Öğrenci mi? O da kim?

Burada sadece AÖF’ten bahsettik ama bu yazılanlar kolaylıkla devletin memurları tarafından verilen her türlü eğitim hizmeti için söylenebilir. İlk, orta ve yüksek öğretimde hocalar ve yöneticiler öğrencilere, velilere ve vergi verenlere karşı sorumlular mı? Onlara hesap veriyorlar mı? Maalesef bu sorulara olumlu cevap vermek mümkün değil. Bu yüzden Türkiye’de eğitim ile ilgili politika yapıcıların mutlaka bu konuyu dikkate almaları gerekir. Bugünkü eğitim sisteminin alternatifi mutlaka ‘devlete’ değil ‘millete’ hesap vermeyi temel prensip haline getirildiği bir sistem olmalıdır.